

PŘÍZNAKY ONEMOCNĚNÍ A DIAGNOSTIKA

Nejčastějšími příznaky choroby, které přivádějí nemocného k lékaři, je **námahová dušnost a/nebo kašel**. Pacient se zadýchá při chůzi do kopce či do schodů, při pokročilejším onemocnění ale může mít pocit nedostatku vzduchu i při běžných denních činnostech, chůzi po rovině nebo v klidu. Kašel může mít různý charakter, někteří pacienti vykašlávají hleny po ránu, jiní i přes den nebo kašlou suše při fyzické aktivitě.

Častá je **únava, nevykonnost, někdy i hubnutí**. Jedná se tedy o běžné o příznaky onemocnění dýchacího systému, **neexistuje příznak specifický jen pro idiopatickou plicní fibrózu (IPF)**.

Pacienti s mírným stupněm postižení nemusí pociťovat žádné výrazné změny ve svém zdravotním stavu. Onemocnění může být zachyceno i náhodně **při poslechovém vyšetření plic**

fonendoskopem nebo vedlejším nálezem na rentgenovém snímku hrudníku (obvykle počítačová tomografie s vysokou rozlišovací schopností – HRCT), který je prováděn z jiného důvodu. U nemocných s IPF vídáme častěji paličkovité prsty.

IDEÁLNÍ DIAGNOSTICKÝ POSTUP BY MĚL VYCHÁZET ZE SCHÉMATU:

1. obtíže ukazující na možné onemocnění dýchacího systému ± poslechový nález odpovídající krepitu (zvuk podobný rozepínání suchého zipu)
2. vyšetření ambulantním plicním specialistou v místě bydliště
3. nález by mohl odpovídat IPF či jinému intersticiálnímu plicnímu procesu → HRCT hrudníku
4. pokud trvá dle HRCT vyšetření podezření na plicní fibrózu, měl by být nemocný odeslán do Centra diagnostiky a léčby intersticiálních plicních procesů, kde bude diagnostický postup dokončen a navržena optimální léčba.

